कर्पूर गौरं करुणावतारं संसारसारं भुजगेन्द्र हारम् । सदारमन्तं हृदयार विन्दे भवं भवानी सहितं नमामि ॥

अर्थ :—

प्रनि खोत् प्रोन छुख च़ु ईश्वर कोफूर रँग ज़ोतान
हनि हनि मँज़ छुई च़्य शेहजार पानि बोड् छुख दयावान
संसारस सार केवल चोन अनुग्रह छु तारान
नागेन्द्रहार छुख च़ु दअरिथ, डेकि चँद्रम च़्य ताबान
सत्य गौरी यित गर्थ म्योन तनु मन छुसय अर्पण
शिव शँकर ही जटाधर हरेश्वर भगवान ॥

پرٚزنہ کھوت پرٛون چھکھ ژٕہ ایشور کوفور رنٛگہٕ زوتان
ہنہ ہنہ منٛز چھوی ژیہ شیہجار پانہٕ بوڈ چھکھ دیاوان
سمسارس سار کیول چون انوگرہ چھُ تاران
ناگیندر ہار چھکھ ژٕہ دارِتھ ڈیکہٕ ژندرم ژیہ تابان
ستی گوری ییتہٕ گرٕتھ میون تنہٕ من چھسے ارپن
شیوہ شنکر ہی جٹا دھر ہر ایشور بھگوان
پوزنہ لاگے ژٕ ارٛ مراری بھاوٕ بھکتی ہرٚان

हे महादेव चअनिस स्वरूपस छुस बु नमस्कार करान । चानि स्वरूपच्य ग्यवनय किथु करव । चोन रँग छु कोफूरअकि पअठि प्रेज़ । यि छु स्थूल ज़ोतकुन जि चु छुख परिपूर्ण साफ तु संसारकि विषय वासना मलु निश क्योल बासान । प्रथ कउसमकि गाशुक छुख चु आगुर तु चोन कोफूर ह्यू रँग छु वासनावान जि सोरुई प्रकाश छु च्यथई मँज़ लय सपदान । च्य छय वाम बागस मंज़ शक्ति, यसि सूत्य चु दयायि हुन्द समंदर छुख बासान । चु छुख सु बिन्दु यथ अंदि ओंदि सोरुई संसार छु नचान । यिथु पअठि छु केवल चोन स्वरूपई यसि संसारुक सार । हटिस छुई च्य मालिकनि भुजंग दोरमुत ताकि युस संसारुक क्रोध्य रंगु ज़हर छु, सु च्यथ चु पानु तु संसारस नअवरस अमृत । प्रथ ज़ीवु सुन्द बिन्दु

रोज़ुन छु तवय मुमकिन बनान येलि चु
प्रथ हृदय रूपी पम्पोशस मंज़ छुख फेरवुन
अथ चअनिस स्वरूपस, यति शिव तु
शक्ति छुख चई कुनई, छुसय बु नमस्कार
करान॥

आधीनामगधं दिव्यं व्याधीनां मूलकृन्तनम्।
उपद्रवाणां दलनं महादेवमुपास्महे॥

अर्थः
त्रन तापन छुखन्य गालवुन मूल च़टवुन छु व्याधियन
कास मरु मरु ज़ंन्मन हुन्द शुमरावतम म्य हनर
सूत्य गौरी यिता घर्य म्योन त्नुमन छुसय अर्पण
शिव शंकरु ही जटाधर हरेषश्वर भगवन॥

ترِن تاپن چھکھ ژہ گالوُن موُل زٹِ وُن ویادِن
کاس مرِہ مرِہ زٕمن ہُند شومراوتم میٚہ ہن ہن
سۄتۍ گوٗری یِتہٕ گھرٕ میون تنہٕ من چھسے ارپن
پوٗز ِہ لاگہٕ ہسی تراٗرٕ ترٲرِ بجا چھِیوِنی ٹرنی
شیوٕ شنکرہ ہی جٹادھرہ ہرشیٚور بگوٗن

(श्री महिम्नः स्तोत्रम)

ॐ महिम्नः पारंते परमविदुषो यद्य सदृशी
स्तुतिर्ब्रह्मादीनामपि तदवसन्नास्त्वयि गिरः
अथावाच्यः सर्वः स्वमतिपरिणामावधि गृणन्
ममाप्येष स्तोत्रे हर निरपवादः परिकरः ॥१॥

अर्थः-

छुख परापर अमरीश्वर बेअन्त छि चआनि महिमा
वैष्णुब्रह्मा गयि हृषस दसतबस्त छिइ देवता
बोद्ध कोत वाति चान्यन गुणन क्या वखनय बु लील
अड्ड कअलि वचन यिमकेंह्‌वु परु देवु बनी चअनी तोत
सृत्य गौरी यिता घरु म्योन तनु मनु छुसय अर्पण
....००

چھکھ پراپر امریشور بے انت چھِ چانی مہِما
ویشنو برہما گیہ ہرشس دسہ بستہ چھۓ دیوتا
بودھ کوت واتہِ چانِن گونن کیاہ وکھنےَ بہٕ لیلا
اڈہ کلیٔ وژن یم کیشہ بہٕ پرہٕ دیوٕہ بنہِ چانی توتا
سُتی گوری یتہٕ گرِ میون تنہٕ من چھسے ارپن
....

ही संसारकि सर्वश्रेष्ठ पूजनीय तु शेह्जार
छिनु वालि स्यानि सदाशिवु चअनि महिमा छि
हद्दु रोस्त तु, तथ ह्योक नु काँह् सेन्र मीनिथ।
चानि बजिरुच व्याखनय करान करान वास्याव
महाज्ञानी ब्रह्मा जियस तु विष्णु जियस ति ज़ि
चअनि लोताह् ग्यवि ग्यवि ति ह्यकन नु, तिम
चअनिस बजरस तु गनिस्स सनिथ। यिथु
पअठि छिई च्य प्रथ काँह् पननि पननि बुद्धि हंदिस
हदस अंदर पूजा करान तु युदवै तिम पननि भरअचि
मंज़ पअज़ि आसान। चु छुख तिंह्न्द्येन अड़ फुटेन वच़-
नन बख्शान। इसलिए ही महादेव पननेन अड़
फुटेन वच़नन मँज़ छुस बु ति कूशिश करान ज़ि
चअनि लोता करुह्अ। स्यानि आध्यात्मिक अज्ञानु
किन छनु यि पूर्ण, क्याज़िकि बु छुह्स संसारक्यव
घअयिल्व मोरमुत। तोति कअरज़ि चु म्य
क्षमा क्याज़िकि म्य छु मनस मंज़
पौज़ भाव ॥१॥

अतीतः पन्थानं तव स महिमा वाङ्मनसयो-
स्तद्व्यावृत्त्यायं चकितमभिधत्ते श्रुतिरपि।
स कस्य स्तोतव्यः कतिविधगुणः कस्य विषयः
पदे त्वर्वाचीने पतति न मनः कस्य न वचः॥२॥

अर्थ :-

चोन कजराह छु हद रोस्तई पिलि कोत् बोद्ध तु वअणी
वीद यथ नु वअ़त्त सार लभनस खूछ़ि खूछ़ि त्वथ ग्यवअणी
आशचय छुख च़ु शिव अनकाह बेरंगु रंग छि वरनण ..
सृत्य गौरी यिता घरु य्योन तनु मन छुसय अर्पण
पूज़ि लागहस च़अरि च़अरी भाव पम्पोश च़रनण
शिव शंकर ही जटाधरु हरषेश्वर, भगवन ॥

چون بجراہ چھ حدٕ روستی پیلہ کوت میٚہ بودٕ وٲنی
وید یتھ نہ واٗتھ سار لبنس کھوژی کھوژی توتہٕ گیوانی
آشچرہ چھکھ زٕ شیوٕ عنقاہ بے رنگہ رنگ چھ ورن
ستھ گوری یتہٕ گرٕہ ییون تنہٕ من چھسے ارپن
پوزٕ لاگہٕ ہس ژاری ژاری بھاو پپوش ژرن
شیوہ شنکر ہی جٹا دھرہ ہرشیشورہ بھگون

हे महादेव चान्यन गोण्न हँज़ व्यख-
नय करान करान खूचि वीद ति, त तोति
द्युतुख न पूर, वर्णन ज़ि चु क्युथ छुख। चोन
स्वरूप ह्योक न वुछिथ तिमव पूर, सनिस्स मंज़
क्याज़ि यिम चु़य मंज़ गोण छिई, तिमु छि
अन्त रोस्तई त कअल्याहन गुणन हाम
वाति कअँसि हँज़ बुद्ध त वअणी। चअनि
गोण छि तमि स्वरूपअकि ज़ि वचनन हृदिस
हृदस मंज़ ह्यकन न तिम यिथ। वचन किथु
वनन चअनिस अमृत स्वरूपस।

इसलिए ही अमरेश्वर चु द्राख ला-
महदूद मंज़ न्यबर त चाख महदूदकिस
हृदस मंज़, योर कुन प्रथ भक्तिस गव
ज़ुव्न त ह्यचअख चान्यन पादि कमलन
पूज़ाह करअन्नि ॥२॥

मधुस्फीता वाचः परममृतं निर्मितवत-
स्तव ब्रह्मन् किं वागपि सुरगुरोर्विस्मयपदम्
मम त्वेतां वाणीं गुणकथनपुण्येन भवतः
पुनामीत्यर्थेऽस्मिन्पुरमथन बुद्धिर्व्यवसिता ॥३॥

अर्थ :—

ब्रह्मवञ्नी सार ज्ञानअ्च माछि ख्वतु मोदुर आसन
छनु वातान चान्यन गुणन ज़न तति तिम अन्ज़ान
मूढ़ु भावु शिव गुण ब्रु व्यख्नान त्व्यु शुदु बनन अंतःकण
सून्य गौरी यिठां घरु स्योल स्नुमन छुसय अर्पण
शिव शंकर ही जयधरु स्वरेश्वर भगवन ॥

ہرہمہ وأنی سار گیانچ مانچھ کھوتہ موڈر آسان
چھینہ واتان چانین گونن زن تتہ تم انزان
موڈھ بھاو شِوہ گون ہرو یکھنان دلوہ شرد بَنِن انتہ کرن
شنی گوری یتہ گھرہ میون تتہ من پھھسے اربن
شیوہ شنکرہ ہی جٹا دھرہ ہرشیشورہ بھگون
پوزنہ لاگے ژاری ژاری بھاو پہوش ژرن۔

—०—

ह्यो बेअन्त अमरेश्वर संसारस अन्दर युस सारिवई स्वत मन्दुर तु मौठ ब्रह्मा सँज़ वअणी छि, ह्यो दयि, चानि बजरुक बोन्त लभनस मँज़ तु गुण ग्यवनस मंज़ गयि हकिर हकिर तु दोपुख ज़ि चअनि महिमा छि बेअन्त। सदाशिव बु छुस अख मूद तु बु क्याह व्यखनय चोन बजर।

वोत्सि गव ज़ि यि केंछाह बु वुनि-क्यन पननि भावु किनि व्यखनन्य छुस, दयु म्य अँतःकर्ण, बुद्ध तु वअणी शुद्ध सपदन ॥ ३ ॥

तवैश्वर्यं यत्तज्जगदुदयरक्षाप्रलय कृत्
त्रयीवस्तु व्यस्तं तिसृषु गुणभिन्नासु तनुषु।
अभव्यानामस्मिन्वरद रमणीयामरमणीं
विहन्तुं व्याक्रोशीं विदधत इहैके जडधियः॥४॥

अर्थः-

त्रयि गुण छुख रूप दऊिस्थ वीढन मंज़ चु टाकारु
चई कर्ता,चई भर्ता, ज़गि चई करान संहार
ह्यनु आस मँज़ बकवासस मूर्ख बोज़ छुमय मोहन
सत्य गौरी यित्य घरु म्योन तनु मन छुसय अर्पण
शिव शँकर ही जटाधरु हरेश्वरु भगवन॥

تریہ گونہٕ چھکھ روٗپ داٗرتھ ویدن منٛز ژہٕ ٹاکارٕ
ژٕہی کرتا ، ژٕہی بھرتا ، زگہِ ژٕہی کران سمہار
ہیٛنہٕ آس منٛز بکواسس موٗرکھہ بوزٕ چھم ہیہ موہن
سَتہٕ گوٗری ییتہِ گھرہ میون تنہٕ مَن چھسے ارپن
شیبوہ شنکرہ ہی جٹادھرہ ہرئیشور بھگون

—०—

ह्यो संसारकि स्वामियि वीद
छिई च़्य त्रनवनी गुणन हुन्द सार मानान।
लेखान छि ज़ि च़ई छुख बुतराथ सअरई
वोपदावान, पालान त पानसई मन्ज़
लय करान। च़ई छुख त्रन भवनन
हुन्द स्वामी त हनि हनि मँज़ छय
चअनि शाफकत, त काँह शय छ नु
च़्य निश ड्यन।

बोज़ि गव ज़ि मूर्ख वोज़ म्यानि
कति यियि यि प्रेरणा ज़ि मायायि
दूंदेव बंदनव निश छ्यन, गछ़िथ पकु
हु बु चअनिस तत्स्वरूपस कुन
॥४॥

किमीहः किंकायः स खलु किमुपायस्त्रिभुवनं
किमाधारो धाता सृजति किमुपादानमिति च
अतर्क्यैश्वर्ये त्वय्यनवसरदुःस्थो हताधियः
कुतर्कोऽयं कांश्चिन्मुखरयति मोहाय जगताम॥५॥

अर्थः-

कमि मसालु सूत्य कुस विधाता यथ जगतस छुवोपदान
शक सपदान गाटल्यन छुई शादु होंद वनिनअथ दिवान
वाति कोत अकुल सथ कमस, मुदु किनि बकवास करन
सूत्य गौरी यिता धरु म्योन तनु मनु छुसय अर्पण
शिव शंकर ही जटाधर हरषेश्वर भगवन॥

کمہ مسالہ ستۍ کُس وِدھاتا یتھ زگتس چھُ وو پدان
شک سپدان گاٹلین چھُوی رادہ ہوشرہ وُنی تتھ دِوان
واتہِ کوت عقلے تتھ بجبرسس مُوہ کنی بکواس کران
سُتی گوری یتہ گھرہ میون تنہ من چھُسے ارپن
شیوہ شنکرہ ہی جٹا دھرہ ہرشیشور بھگون

—०—

ह्री त्रिनेत्र धारवअनि म्यानि टाठि त्रिलोचनु , कम कम गाटअलि छि प्यवान शकस मंज़ तु सूंचि सूंचि छि भ्रमु किनि शाकन मंज़ गछान ज़ि कमि सना मसालु सृत्य कुस सना पाथि बोड् छु यथ सञिर-सई बुतरञ्चि बनअविथ पकुनावान । अकञ्ल छि पोत् ह्यवान तु वनु वन छि सिर्फ बकवास बासान त्रिक्याज़ि यि सोरुई छु बासन ज़ि यि छु सोंचि तु अकलि न्यबर ॥५॥

लोकभवन के रचनात्मिक कार्यों के लिए दान देकर अपना जीवन सफल बनाएं।

—प्रकाशक

अजन्मानो लोकाः किमवयववन्तोपि जगतां
मधिष्ठातारं किं भवविधिरनादृत्य भवति
अनीशो वा कुर्याद्भुवनजनने कः परिकरो
यतो मन्दास्त्वां प्रत्यमरवर संशेरत इमे ॥६॥

अर्थः-

केंह़न छु शक किथ् वोपदान ब्रह्माण्ड छु टाकारु ज़न
केंह् सोंचान त्रनवय भवन आसवञिन छिज़न्म निश
क्याह् सामान दपि दोरुथ यमि सृत्य सृष्टि गमि नञि
सृत्य गौरी पिता घरु म्योन स्तनु मन छुसय अर्पन
शिव शंकर हो जटाधर सरेषश्वर भगवन॥

کینٹرن چھ شک کیتھ ووپدان برہمانڈ چھ ٹاکارہ زن
کینٛہہ سوٚنچان ترنوے بھوَن آسہ وٚنی چھ زنمہ نشی ہیٚن
کیاہ سامان دیہ دورتھ یمہ سِتی سرشٹی گیہ ننی
ستی گوری پیتہٕ گھرہ میون تنہٕ مَن چھسے ارپن
شیوہ شنکرہ ہی جٹادھرہ ہرشیشورہ بھگون

—o—

श्री अमरेश्वर केंह छि पननि कमअकलि किनि चअनिस वजूदकिस आसनस प्यठ शक करान । यि छि तिम अवुकिनि करान तिक्याज़ि तिमन छुनु यमि ज़गतकि आगरुक पताह लगान । गाहे छि तिम सोंचान ज़ि यि ब्रह्माण्ड किथु आसि चानि सूत्य वोपदयोमुत ? तु गाहे छि यि सूंचिथ पानस तसल्ली दिवान ज़ि सोरुई ब्रह्माण्ड छु ज़न्मु रोस्तुई तु इसलिए छुनु अमिकिस पअदु करन वअलिस सुन्द कांह वजूद ।

यिथु पअठि छि तिम मअ्शारावान ज़ि यिथिस क्रीडिस तु मोदरिस संसारस बनावन वोल छुनु च्य सिवा कांह ।

॥६॥

त्रयी सांख्यं योगः पशुपतिमतं वैष्णवमिति
प्रभिन्ने प्रस्थाने परमिदमदः पथ्यमिति च।
रुचीनां वैचित्र्यादृजुकुटिलनानापथजुषां
नृणामेको गम्यस्त्वमसि पयसामर्णव इव।
॥७॥

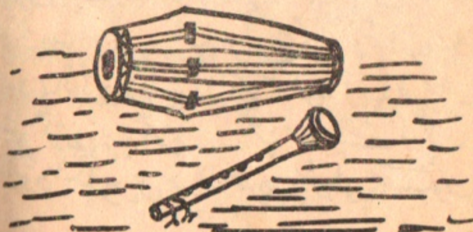
अर्थः—

वतु कञ्चाद चारि ज्ञानियव भक्ति सांख्य योगसाधन
किंह पूज़ान शिव नावस केंह विष्णु रूपस गयि शरण
च़्यई मंज़ गयि लय ॐ अखर नदी नालु यिथ सदुरस
सूत्य गौरी पित घरु म्योन तनु मन छुसय अर्पण
शिव शंकर हो जटाधर हरु छेश्वर भगवन।

وتہٕ کاژاہ ژارِ گیانیو بھگتی سانکھیہ یوگ سادھن
کینہہ پوزان شِوہ ناوس کینہہ وشنو رُوپس گیہ شرن
ژٕ منز گیہ لےٗ اُخر ندی نالہِ ییتھ سدرن
ستھ گوٗری پیتہ گھرہ میون تنہ من چھُسے ارپن
شیوہ شنکرہ ہی جٹادھرہ ہرشیشورہ بھگون

— ० —

हो लछिनावि पननि अंदि पऽिक ऱु पननि अंदरिमि नादु हिसाबु चारि चान्यव भक्त्यव च़्य तानि वातनऽिच क्योन् क्योन् वतु। केंह्न गयि यूगस स्त्य प्रय तु कैंच़व रऽट साँख्य या साधना। मगर तिकयाज़ि संसारचि प्रथ शयि मंज़ छुख च़ु बिहिथ, इसलिए प्रथ काँह पूज़ि वंज़ वथ वऽच़ च़्यई साम, यिथु पऽठ नदी नालु छि ऽअसस समंदरस वातान॥७॥

महोक्षः खटवाङ्गं परशुरजिनं भस्म फणिनः
कपालं चेतीयत्तव वरद तन्त्रोपकरणम्।
सुरास्तां तामृद्धिं विदधति भवद्भ्रूप्रणिहितां
नहि स्वात्मारामं विषयमृगतृष्णा भ्रमयति ॥
॥८॥

अर्थः-

चो़न गऔलनाय छु भस्मा तबर वा़सुक कपाल मृगचर्म
बो़ड दाँदाः बेयि मोह्ला, अर्थ काम मूक्ष रूप धर्म।
चोन अनुग्रह वेशियन च़टिथ सो़ख तु आनन्द छु बखशन
सत्य गौरी यिता धरु ग्योन तनु मन छुसय अर्पण
शिव शँकर हो जटाधर रुषेश्वर भगवन ॥

چون گمنے چھ بسماہ، تبر واشک کپال مرگہ ژرم
بوڈ دانداہ بیبہ مُیلاہ ارتھ کام موکھشہ روپہ دھرم
چون انوگرہ وشِین ژٹھ سوکھ تہ آنند چھ بخشن
ستی گوری ییتہ گھرہ یون تنہ من پھسے ارپن
شیوہ شنکرہ ہی جٹادھرہ رشیشورہ بھگوان

—०—

दुी म्यानि पज़रु चानि रोज़-
नुक तरीकु छु वासुनावान
ज़ि चु छुख पज़रुक आगुर। चानि अकि
इशारु सृत्य छि दिवताहन वड्ड वड्ड
राज तु ऐश्वर्य प्रअविमञ्त्त मगर पानु
छुख चु यिमव एश्वर्यव निशि क्यन। चय
छिई संसारञ्क सुरु मायायि हृंदि हथियार
द्यअगिथ तिम् गञ्हनु अपनअविमञ्त्त
यिमव सृत्य चु पानुसई मंज़ परिपूर्ण
छुख सपदान। बोड दाँदाह,तकर,मुहुल
स्अह मञ्सलु इंसानु कलु छिई च्य शूभरावान
च्य छुईनु कांह आडम्बर ह्यकान ब्रमरिथ
क्याज़िकि चु छुख पानस मंज़ मगन आ-
सान युस ज़नु साक्षात पारब्रह्मपरमेश्वर
छु ॥८॥

ध्रुवं कृश्चित सर्वं सकलमपरस्तु ध्रुवमिदं
परो ध्रौव्याध्रौव्ये जगति गदति व्यस्तविषये ।
समस्तेऽप्येतस्मिन् पुरमथन तैर्विस्मित इव
स्तुवञ्जीह्रेमि त्वां न खलु ननु धृष्टा मुखरता ॥
॥९॥

अर्थः-

केंचव सत केंचव असत्य ज़ोन ज़गतुक व्यवहार
युग साधनायि केंह मअनिथ केंह माया संसार ।
रंग् रंग् व्यखनय कॖरि कॖरि गयि सअरी हअरन
सार कति लबन अथ सनिस्स पिलि कति तोत गाटुजार
शर्मंदु छुस बु ति वनु क्याह मूढ् भाव त्वता करन
स्रूय गौरी पिता घरु म्योन तनु मन छुसय अर्पन

کینژو ستھ کینژو استھ زون زگتک وِیوہار
یُوگہ سادھنایہ کینژہ مانِتھ کینژہ مایا سنسار
رنگہٕ رنگہٕ وِیکھنے کرِٕ کرِٕ گیہ ساری حاران
سار کتہٕ لبھن اتھ سنزرس پلہٕ کتہٕ توت گاٹہٕ جار
شرمندہ چھس بہ تہ وِنہٕ کیاہ موڈ بھاوِ توتا کران
شُری گوری پیتہٕ گھرہ میون تنہٕ من چھسے ارپن ۔

हे असुर सँहारक, बु ओ़नहस संसारस मुतलिक ब्योन ब्योन ब्यखनयव आवलनिस मंज़ ह्यनु। केंह छिम वनान ज़ि संसार छु फ़ज़ूल, तु केँह छिम वनान ज़ि यि संसार छु कीवल तमि ताकतुक फल युस न ज़ाँह रूतम छु गछ़ान, तु इसलिए छु संसार ति न रूतम गछ़न वाजिन शाय। तु केंह छि वनान ज़ि यि सँसार छु कीवल केंछ़न चिहुन हुन्द तमाशा।

ही दयि यीच़ कथ बूज़िथ ति छुस बु पननिस बकवासस मँज़ चज़्िन त्वथ रयवान। यि छनु स्यज़्िन बहोदुरी तु अदु क्याह छि ॥६॥

हे भक्तिवत्सल च़्य ताम छ, सुई वातान युस भाव सूत्य त लोलु सान चअ्िन पूज़ा करि। त युस अँहकार त गरूर सूत्य च़्य कुन यियि, तमिस छुख न च़ ख्वश गछान। येलि अकि विज़ि ब्रह्माजियस त विष्णु जियस बास्यव पनुन पनुन पान अख अकिसंदि ख्वत बोड, ही शिव, च़ गोख अकिस ज्योति लिंगस मंज़ प्रकट त विष्णु ब्रह्मा दोशिवनियव ह्योक न चोन सन्यर ज़ाअ्िनथ त गुलि गंडि गंडि कअ्रअ्ख चअ्िन स्तोताह। तमि नम्र पूज़ि हुन्द फल द्रुतुथ तिमन यो ज़ि च़ गोख तिमन ब्रोंठु कनि प्रकट त्. कअ्रनाअ्वथख पनअ्िन ज्ञान।

यिथु पाअ्ठ होवुथ ज़ि चानि पूज़ि हुंद दोयुम नाव छु प्रेम त भाव ॥१०॥

हे भक्तिवत्सल च्य ताम छु, सुई वातान युस भाव् सूत्य तु लोलु सान चॖन्नि पूज़ा करि । तु युस अँहकार तु गरूर् सूत्य च्य कुन यियि, तमिस्त छुख न् चु ख्वश गछ़ान । येलि अकि विज़ि ब्रह्माजियस तु विष्णु जियस बास्यव पनुन पनुन पान अख अकिसंदि ख्वतु ब्वड, ही शिवु, च्यु गोख अकिस ज्योति लिंगस मंज़ प्रकट तु विष्णु ब्रह्मा दोशिवनियव ह्योक न चोन सन्यर ज़ॖन्नथ तु गुलि गंडि गंडि कॖरॖख चॖन्नि तोताह । तमि नम्र पूज़ि हुन्द फल दयुतुथ तिमन यो ज़ि च्यु गोख तिमन ब्रोंठु कनि प्रकट त्यु . कॖरनाॖव्थख पनॖन्य ज्ञान ।

यिथु पॉठ्य ह्यकुथ ज़ि चानि पूज़ि हुंद दोयुम नाव छु प्रेम तु भाव ॥ १० ॥

हे त्रिपुरहरु शिवु, राज़ु रावणन अभ्रसि सअरई राज़ुसी तु सअरई बहोदरी ह्यलि प्रअवमञ्च, ह्येलि सु ओस पननेन कलन हञ्ज़ माल वनअविथ च़्य पूज़ा करान। तमि सञ्ज़ अथ महान पूज़ायि गोख च़ु बड़ु खुवश तु तमिस दितुथ च़्य अभय रोज़नुक वरदान ॥ ११ ॥

अमुष्य त्वत्सेवासमधिगतसारँ भुजवनं
बलात्कैलासेपि त्वदधिवसतौ विक्रमयतः।
अलभ्या पातालेऽप्यलसचलितांगुष्ठशिरसि
प्रतिष्ठा त्वय्यासीद् ध्रुवमुपचितो मुह्यति खलः॥
॥१२॥

अर्थः-

बोज़ बलु सत्य तम्य रावणन येलि अरु कोर् पर्वतन
अहंकारु किनि तम्य पृथवी ख्वरु न्योठु सत्य अलरुन
गोख क्रोधस वोलथन मह्लु लभ्य नु जाय तम्य पातल्यन
सत्य गौरी पिता घरु म्योन तनु मन छुसय अर्पण
शिव शंकर ही जटाधरु हरेश्वर भगवन॥

بوز بلہ ستی تمی راونن ییلہ ارہ کور پربتن
اہنکارہ کنی تمی پرتھوی کھورہ نوٹھہ ستی الرن
گوکھ کرودھس وولتھن مدہ لبھ نہ جاے تمی پاتالن
ستی گوری پیتہ گھرہ میون تن من چھسے ارپن
شیوہ شنکرہ ہی جٹا دھرہ ہرشیشورہ بھگون

हे महादेव ! रावणन योद्धव्य ऊअस सऊरई राज़सी तु वीरता चानि पूज़ि सूत्य प्रऊवमऊच, तोति गर्वसुअहंकारस तु ऊअलरऊन ज़मीन ताकि सु वालिहे कैलास पर्वत पननिस राज़स मंज़, तु करऊन ज़मीन ऊअलरनऊच कूशिश ताकि तमि सँज़ि वीर-ताथि रोज़िहेनु कांह शरीक तु संसारस मंज़ आसिहे तमिस जय जय कार, मगर तमि सुन्द यि घमँड वुछिथ छुनथन ख्वरु न्योठु सूत्य पाताल लुकस, तति ति मेलि हेनु तमिस जाय योद्धव्य न चु तमिस प्यठ दया करऊहऊख।

हे शिव यिथु पऊठि दयुतुथ च्य हऊविथ ज़ि कूताह बोड ऊअसितन पननि भक्ति मंज़ कांह, अहंकार छ, तमिस स्ऊरिसई प्रऊविमतिस लुरु पार करान।

॥१२॥

यदृद्धिं सुत्राम्णो वरद परमोच्चैरपि सतीम्
अधश्चक्रे बाणः परिजनविधेयत्रिभुवनः।
न तच्चित्रं तस्मिन् वरिवसितरि त्वच्चरणयो-
र्नकस्याप्युन्नत्यै भवति शिरसस्त्वय्यवनतिः
॥१३॥

अर्थः—

बाणास्वरणई इँद्र पदवी चानि वैभव ज़ीनिनय
पादि सीवन कॲर तॊम्य चॊन्य, त्रेयलूकी प्रअवॊन
आशितोष छुख नॊन्य पॊठ चॖई शिव भक्तन टोठन
सृत्य गौरी पिता घर म्योन तनु मन छुसय अर्पण
शिव शंकर ही जटाधरु दरेषश्वर भगवन ॥

بانا سوٗرنی اِندرہ پدوی چانہٕ ویبھو زینہٕ تے
یادِ ہیوٗن کر تھ چانٕی تریلوکی پراوِن
آشہٕ توش چھکھ نَنہٕ پَٹھ چھٕی شیوِ بھکتن توٗٹھن
ستہٕ گوٗری پِتہٕ گرہٕ میوٗن تنہٕ من چھُسے ارپن
شیوہ شنکرہ ہی جٹا دھرہ پرمیشورہ بھگوٗن

ह्रीं आशितोष ! च़ु छुख शिव भक्तोत नञ्जिन पञ्डिठ टोठान तु तिम छि प्रथ काँह सम्पद्‌ा कीवल चोन पादिसीवन करनु सूत्य प्रावान । बानास्वर ओस त्रन ज़गतन हुन्द मञ्लिक तु तमि सँज़ सम्पद्‌ा ऊस इन्द्राज़नि ख्वतु ति ज़्यादु । यि सोरुई ओसुस त्यली येलि तमिस ओस चान्यन पादन हुँद राग यिथु पञ्डिठ सुकुस ऐश्वर्य छुनु युस नु चानि भक्ति सूत्य छि भख्ञ्त प्रावान, सु ऊसितन आध्यात्मिक सम्पद्‌ा या संसारिक सम्पद्‌ा ।

ह्रीं दयि ! यी चौनिथ छुसय बु, चान्यन पँकज़ चरणन शरण गछिथ साष्टाँग डण्डवत प्रणाम करान ॥ १३ ॥

अकाण्ड ब्रह्माण्डक्षयचकितदेवा सुर कृपा
विधेयस्यासीद्यस्त्रिनयन विषं संहृतवतः ।
स कल्माषः कण्ठे तव न कुरुते न श्रियमहो
विकारोपि श्लाघ्यो भुवनभयभङ्ग व्यसनिनः
॥१४॥

अर्थः-

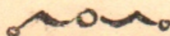
ही त्रेअम्बकु येलि राक्षस तु दीव खूरि सअरीतु आयि शर्ण
फनि अथु च्योथ ज़हर प्याला करअथ दया च्य शरणन
नीलकँठ प्योई नाव अद्धु च्यई, कँज़ हकिस कोस्तुभ धारन
सुत्य गौरी यिता थरु स्योन तनु मन कुसय अर्पण
शिव शंकर ही जटाधरु हरघेश्वरु भगवन ॥

ہی ترامبک یلہِ راکھشس تہٕ دیو کھوڑی ساری تہٕ آیہِ شرن
پھنہِ اتھ چیوتھ زہر پیالہ کرتھ دیا ژیہٕ شرن
نیلہ کنٹھ پیوئ ناو اڈہ ژئ شر ہکس کوستھ دارن
ستی گوری یتہٕ تھرہ تیوں تنہٕ من چھسے اربن
شیوہ شنکرہ ہی جٹا دھرہ ہرشیشورہ بھگون

~o~

हे त्रेअम्बक म्यानि ईशान ! येलि समन्दर मंथन् विजि द्राव समन्दर मँज़ बाकियन रत्नन तु जवअहिरन सृत्य ज़्ह्र ति, तु सु ह्योक नु राछसव तु देवताह्व स्वीकार करिथ। म्यानि पायि बडि यि छु चोनई बजर ज़ि च्य थविथ पनञिन टंञिठ अमि ज़ह्रु निशा दूर तु च्योथ यि पानय। अमि ज़हरुक न्यूल निशान् छुई च्य मँज़ हटिस, युस ज़ान् स्यठाह् शुभायिमान छु लगान। हे महादेव ! युस सम्सारस भय तु व्यअधियव निशा मुक्लावनुक प्रयत्न छु करान, तमि सुन्द प्रथ काँह चीज़ छु गारु त्रावान तु शुभान।

यिथु पअठि छु चोन यि नीलकण्ठ नाव ति सअरिसई जगतस सहायक बनिथ सारिनई स्वख यिवान ॥१४॥

असिद्धार्था नैव क्वचिदपि सदेवासुरनरे
निवर्तन्ते नित्यं जगतिजयिनो यस्य विशिखाः
स पश्यन्नीश त्वामितरसुरसाधारणमभूत्
स्मरः स्मर्तव्यात्मा नहि वशिषु पथ्यः परिभवः
॥१५॥

अर्थः—

युस राक्षसन तु बेयि दीवन कामदेव तीर लायन
कोरथन भस्म अकि कटाक्षि सूत्य युस प्रथ जीवस त्रमसा
सुति आव शरण प्योई पातला गोस अनुग्रह तु शुद्ध मन
सूत्य गौरी यिता घरु स्योन तनु मन छुसय अर्पण
शिव शंकर छी जटाधरु हरेश्वर भगवन ॥

یس راکھشسن تہٕ بیہِ دیون کامدیو تیر لاین
کورتھن بسم اکہِ کٹاکھشہِ ستیٖ یس پرتھ ژیوس ترمٹن
شہ تہٕ آو شرن پیوٕوی پادن گوس انوگرہ تہٕ شُدھ من
ستیٖ گوری یتہٕ گھرہ میون تنہٕ من چھسے ارپن
شیوہ شنکرہ ہی جٹادھرہ ہرشیشورہ بھگون

हे सारिनुई मंज़ वास करन वालि भगवानु ! च़्य कोर्‌थन सु कामदीव भस्म यमि सँदि ज़ालु तलु छु नु काँह हुमकान नीरिथ। सु कामदीव छु दिवतादन मनुष्यन तु राक्षसन पूरु पाञ्छ भ्रमरज मगर च़्य प्यठ गोई नु तमि सुन्द काँह असर।

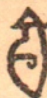
च़्य हिविस युगियस कुन काँह अनादरउच नज़र छि यिथु पाञ्छ तस भस्म करान यिथु पाञ्छ च़्य कामदीव कोर्‌थन ॥३५॥

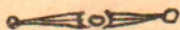

महो पादाघाताद्व्रजति सहसा संशयपदं
पदं विष्णोर्भ्राम्यद्भुजपरिघरुग्णग्रहगणम् ।
मुहुर्द्यौर्दौस्थ्यं यात्यनिभृतजटाताडिततटा
जगद्रक्षायै त्वं नटसि ननु वामैव विभुता ॥
अर्थः-   ॥३६॥

शक सपदान माजि बुतरुच़ येलि पादु जूरि छुख उअलर
भुज़ चाने नभ मँडलस आश्चर्यस मंज़ छि त्रावन
चानि जटु शिवु स्वर्गु चक्रु पऽठि रक्षायि हंदि छि साधन
सूत्य गौरी यिता घरु म्योन तनु मन छुसय अर्पण
शिव शंकरु ही जटाधरु हरुषेश्वरु भगवन ॥

شَکے سپدان ماجہِ بُترٕ ییلہِ پادٕ جُوری چھُلہِ اُلرن
بوٗز چانے نبہٕ منڈلس آشچرس منز چھِ تراون
چانہِ جٹہٕ شیوہ سُورگہٕ ژکرہٕ پآٹھ رکھشایہ ہٕنٛدی چھِ سادن
سِتی گوٗری یتہِ گھرہٕ میون تنہٕ من پؠ چھُسے ارپن
شیوہ شنکرہ ہی جٹادھرہ ہرشیشورہ بھگون

 संसारकि [illegible]! यलि ऊऒर्कि राक्षसन कऒर यि कामना ज़ि संसारुक संहार गोछि गछुन, च़्य योछुथ ज़ि स, कामना पूरु गछ्नऒच वेलु गऒछ टलुञ्जिन। इसलिए कोरुथ च़्य पृथवी प्यठ व्युथ नृत्य ज़ि चान्यन पादन हंज़ि अलरनि सूत्य कॉंप यि पृथवी तु बास्योस ज़ि तसुन्द अन्त छु नज़दीक। चानि बोज़न हंदि बलु सूत्य कॉंपि यि त्रनवय ज़गत तु चानि जटु बनेयि स्वर्गऒञ्च च़क्र हो। हो ईश्वरु! चानिअमि नृत्य सूत्य कॉंपियि सऒरी ज़गत मगर अमी सूत्य कऒरथ च़्य ज़ॅगी हुंज़ रक्षा, तिक्याज़ि तमिस असुरस वादु पूरु करनऒच वेलु करऒथ च़्य लय पननिस नृत्यस मंज़, यमि विज़ि सम्ययुक सँहार ति गव केंच़स कालस खऒत्रु ॥ १६ ॥

वियद्व्यापी तारागणगुणितफेनोद्गमरुचिः
प्रवाहो वारां यः पृषतलघुदृष्टः शिरसि ते ।
जगद्द्वीपाकारं जलधिवलयं तेन कृतमि-
त्यनेनैवोन्नेयं धृतमहिम दिव्यं तव वपुः ॥
॥१७॥

अर्थः-

नबुसई प्यठ द्रुव मण्डल पोस सदरुक छु शुभान
ज़ल सोरई अख कतराह ज़गि मंज़ बूद सपदान
अथ कतरस अंदि अँदि ज़गत गतुरेकि हँद गथ करन
सत्य गौरी यित घरु म्योन तनु मन छुसय अर्पण
शिव शंकरु हीजटाधरु व्हरेश्वर भगवन ॥

نبہ سٕی پیٹھ دٕرو منڈٕل پوس سدرک چھ شوبان
زل سوٗری اکھ قطراہ زگہ منز بوٗد سپدان
اتھ قطرس اَندی اَندی زگتھ گتہٕ ریٚنہٕ ہنٛدی گتھ کرن
ستی گوٗری ییتہٕ گھرہٕ میون تنہٕ من چھسے ارپن
شیوہٕ شنکرہٕ ہی جٹادھرہٕ ہرشیشورہٕ بھگوان

ही गँगाधरु सानि रक्षपालु ! च़्य छथन पनन्यन जटन मँज़ सु गँगा धारन कउरमउच़ युस स्वर्गलोकु प्यठु वसिथ छि यथ सउरसई संसारस मंज़ व्यापत गउमउच़ । यि सोरुई सागर छु रयूठ शूभिदार तु बोड ज़ि ध्रुव मँडल तारख छि अथ प्यठ अम्युक पोस ह्यू बासान । ही भगवानु ! च़ु कूताह़ सना बोड आसख तिँकयाज़ि अमि सारे सुदरुक पूनि छु चअनिस शेरस प्यठ केवल अख कतराह बासान ।

ही परमेश्वर ! अमि बडि सुदरुक छुख च़ु आगुर तु च़ु कूताह सना पाथिबोड आसख पानु, यी सूँचिथ छि बोहुट आश्चरस गछान । ॥१७॥

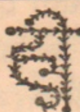
रथः क्षोणी यन्ता शतधृतिरगेन्द्रो धनुरथो
रथाङ्गे चन्द्रार्कौ रथ चरणपाणिः शर इति।
दिधक्षोस्ते कोऽयं त्रिपुरतृणमाडम्बरविधि-
र्विधेयैः क्रीडन्त्यो न खलु परतन्त्राः प्रभुधियः ॥१८॥

अर्थः—

चोन रथ छि पानु पृथवी, यथ सिरियि चँद्रम छि चखुर
सारथी तथ छु पानु ब्रह्मा, छस कमान पर्वत ज़न।
पानु भगवान खेलु करुवुन ही शिवु आसय शरण
सत्य गौरी यिता धरु म्योन तनु मन छुसय अर्पण
शिव शँकर ही जटाधरु हरषेश्वर भगवन॥

چیون رتھ چھِ پانہٕ پرتھوی یتھ سِریہٕ ژندرم چھی ژکھر
سارتھی تتھ چھُ پانہٕ برہما، چھس کمان پربت زن
پانہٕ بھگوان کھیلہٕ کرہٕ وُن ہی شیوہٕ آسے شرن
ستہٕ گوری ییتہٕ دھرہٕ میون تنہٕ من چھسے ارپن
شیوہٕ شنکرہٕ ہی جٹادھرہٕ ہر شیشورہٕ بھگون

प्रलयँकर! येलि च़ द्राख असुर तारकु सँद्यन त्रन भवनन नाश करानि, च़्य बासेयी तिमु त्रय भवन कोवल अख घासु तुला:। हो भगवानु! पृथ्वी ऽअसई च़्य पानु रथ तु सिंयि तु च़ँद्रम ऽअसी तमिकि चखुर। ब्रह्मा जी ओस तथ चलावनवोल तु पहाड ओसई चानि कमानि हुँद तीर। हो भगवानु येलि च़्य बासेई यि सऽरई अख मोमूली कथ, त्यलि कऽमु खेलु छुख च़ु यिमन हथियारन सूत्य करान?

निःसन्देह छुख च़ु अकिस ज़ीवस बासुनावान ज़ि शिव छु प्रथ ऽअकिस मँज़। ज़ीवु सुँद शरीर छु तमि सुन्द रथ, यम्युक रथबान छुस मनरूपी ब्रह्मा, ज़ु नऽथ्रऽर छिस सिंयि तु च़ँद्रम।

हो भगवानु पननि पानऽच ज़ान कमि मेछरु छुख दिवान च़ु पनुन्यव खेलव सूत्य ॥३५॥

हरिस्ते साहस्रं कमल बलिमाधाय पदयो-
र्यदेकोने तस्मिन् निजमुदहरन्नेत्र कमलम् ।
गतो भक्त्युद्रेकः परि नतिमसौ चक्र वपुषा
त्रयाणां रक्षायै त्रिपुरहर जागर्ति जगताम् ॥
॥१९॥

अर्थः—

सास[१०००] पोश अनि पानु विष्णन, पूज़ि करिनय च़्य च़रणन
अख पोश शिवु च़ूरि थोवथस, अछ कडन तु करन अर्पण
ख्वश गोख शिवु अथ भक्ति, तस बख्शुथ च़्य त्रिभवन
सत्य गौरी यित्ता घरु म्योन तनु मन छुसय अर्पण
शिव शँकर ही जटाधरु हरेश्वर भगवन ॥

ساس پوش اَنی پانہ وشن پوزہ کرِسنے ژینہ ژرَن
اکھ پوش شیوہ ژورِہ تھوتھس اَچھ کڈن تہ کرن ارپن
خوش گوکھ شیوہ اتھ بھکتی تس بخشتھ ژینہ ترِبھون
ستھ گوری یتہ گھرہ میون تنہ من چھسے ارپن
شیوہ شنکرہ ہی جٹا دھرہ ہرشیشورہ بھگوان

०—(०)—०

हे भक्तिवत्सल सानि स्वामी ! विष्णु भगवान ओसुय योहय सास पोश लअगिथ चअ़िन पूज़ करान । विष्णु ज़ियिनि भक्ति अज़मावनु खअत्रु न्यूथ च़्य तस अख पोश चूरि, मगर तअ़िम कअ़ड पनअ़िन अख अअछ़ तु कअ़रनय च़्य अर्पण । ही कृपालु भगवनु अथ पज़ि भक्ति प्यठ गोख च़ु तमिस स्यठाह ख्वश तु बखअ़शुथस सुदर्शन चक्र, यमि सूत्य सु यथ स्संसारस छु रक्षा करान ।

ही शिवु ! यिथुपअ़्ठि येति च़ु प्रलयँकर छुख, तति छुख च़ु पनन्यन भक्तिन हँजन भावनायन हअ़ँज़ रअ़छ़ करान । ॥१६॥

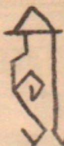
क्रतौ सुप्ते जाग्रत्त्वमसि फलयोगे क्रतुमतां
क्व कर्म प्रध्वस्तं फलति पुरुषाराधनमृते।
अतस्त्वां उत्प्रेक्ष्य क्रतुषु फलदान प्रतिभुवं
श्रुतौ श्रद्धां बद्ध्वा दृढपरिकरः कर्मसु जनः॥
॥२०॥

अर्थः—

मँज़ यज्ञिनेन छुख त्च़ु वरदा पानु बख्शान सम्पदा
पज़ि भावनायि हुम करिऩ करिऩ छी च्य पूज़ान सर्वदा
वीद परिऩ परिऩ बन्नि श्रद्धायि छी च्य पूज़ान पज़ि मन
सत्य गौरो यिता घरु म्योन तनु मन छुसय अर्पण
शिव शँकर ही जटाधरु हरेश्वरु भगवन॥

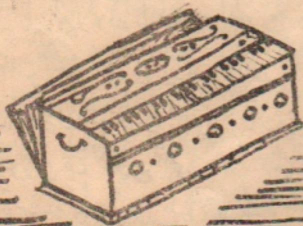
مشر یگنین چھکھ ژٕ ورداں پانہٕ بخشان سمپدا
پزٕ بھاونایہٕ ہُم کرٕ کرٕ چھی ژٕ پوزان سروَدا
وید پرٕ پرٕ بجہ شرد ھایہ چھی ژٕ پوزان پزٕ من
ستیٖ گوری یتہٕ گھرہ میون تنہٕ من چھُسے ارپن
شیوہ شنکرہ ہی جٹادھرہ ہر شیشورہ بھگون

रञ्जित रञ्जित फल बख़्शन वालि भगवान ! मँज़ यज्ञन्य न छुख च़ु पानु फलदायक । योट्‌वय नु हुम कञ्जिर कञ्जिर आसि चञिन पूज़ कऽरमऽच़, त्यलि छु यज्ञनुक फल प्रावुन नामुमकिन ।

इसलिए चोन बजर ज़ञ्निथ छि ही परमेश्वर, भक्तिअ च़्य कुन पज़ि भावु सुत्य यज्ञ करान तु वीद पञिर पञिर च़्य प्रसन्न करान । ॥२०॥

क्रियादक्षो दक्षः क्रतुपतिरधीशस्तनुभृता-
मृषीणामार्त्विज्यं शरणद सदस्याः सुरगणाः।
क्रतुभ्रंशस्त्वत्तः क्रतुफलविधानव्यसनिनो
ध्रुवं कर्तुं श्रद्धाविधुरमभिचाराय हि मखा ॥
॥२१॥

अर्थः—

येलि यज्ञ कोर् दक्षराज़न भाव रोस्त ओस सु यज़मन
तथ यज्ञनस गव सँहार येति देवेन्द्र ओसि सभागण
नाश सपदान तु वुल्टु फल दिवान येलि नु भाव आसि करिथन
सत्य गौरी यिता घरु स्योन तनु मन कुसय अर्पण
शिव शंकर ही जटाधरु हरषेश्वर भगवन ॥

ییلہِ یَگیہ کوٗر دکھِ رازن بھاوٕ روست اوس سُہ یَزمن
تتھ یگنس گَو سمہار ییتہِ دیوانِدر آسی سبھاگن
ناش سپدان تہٕ وُلٹہٕ پھل دِوان ییلہِ نہٕ بھاو آسیہ کرِتھ نٕن
ستہٕ گورِی ییتہٕ گَجھِ میون تنہٕ مَن پَھسے ارپن
شیوہ شنکرہ ہی جٹادھرہ ہرشیشورہ بھگوٗن

मँगलदायक भगवान ! येति च़ु दुख यज्ञन्यन हुन्द फलदायक, तअति दुख च़ु यज्ञन्यन नाश करान, यिमन मँज़ नु करन वाल्यन पोज़ भाव आसि, अकि रोस्तुय यज्ञ करन वाल्यन दुख च़ु वुलटु फल दिवान तिक्याज़ि च़्य छय वनि मनअ्च प्रथ यथ मँज़ लोल तु अअरचार आसि । च़्य कोरुथ दछि-राज़निस तथ हवनस नाश येलि पानु ब्रह्माजी, नारायण, देवता तु ऋषि अआसि शमूलियत करान तिक्याज़ि दछिराज़न ओस सु हवन चानि लोलु रोस्तुई कोरमुत ।

हे दयि ! च़ु दुख क्रियायन हुन्द आडम्बर अपोर तरिथ पज़िस लोलस्य आसान वञिन दिवान । ‖२१‖

प्रजानाथं नाथ प्रसभमभिकं स्वां दुहितरं
गतं रोहिद्भूतां रिरमयिषुमृष्यस्य वपुषा ।
धनुष्पाणेर्यातं दिवमपि सपत्राकृतममुं
त्रसन्तं तेऽद्यापि त्यजति न मृगव्याधरभसः
॥२२॥

अर्थः—

कूज़ कन्यायि येलि ब्रह्म कामनायि मनु किनि गयि सू
ज़नु रूसिकचि पतु पतु ओस मृगरूपु मन दोरन ।
बडि पायिकिस तथ ब्रह्मु मनुसई शिकारि बनिथ तीरलोगिथ
सत्य गौरी पिता घरु म्योन तनु मन छुसय अर्पण
शिव शंकर ही जटाधरु हृषेश्वर भगवन ॥

کوٗز کنیایہ ییلہِ برہمہ کامنایہ منہ کنہِ گیہ سوٗکھن
زنہ رٗوسی کچہِ پتہٕ پتہٕ اوس مرگہِ روٗپہ من دوٗرن
بڈِہ پایہِ کِس تتھ برہمہ منسی شکارہِ بنتھ تیر ٹوکھس
ستِی گوزی پتہٕ گھرہ میوٗن تنہ من چھسے ارپن
شیوہ شنکرہ ہی جٹادھرہ ہرشیشورہ بھگون

यूगीश्वरु ! येलि ब्रह्मकामनायि रूपी मनस पतु पतु उअस बोलु रूपी मअसूम कूर दोरान, चु बन्योख अख बडि पायुक शिकाअर तु, तथ मनुचि अस्थिरतायि लोयुथ तीर तु कोरथन मन पननिस वशस मंज़। हे ईश्वरु चअनिस अथ स्वरूपस कुन वुछिथ छु आकाशस प्यठ बिहिथ ब्रह्मा जियस ति खोफ वासान।

चु ख्वतु छु नु कांह बोड तु चु ह्योकनख नु कांसि पननि गाटुजारु किनि पननिस वशस मंज़ करिथ लिक्याज़ि प्रथ कुनि नज़्रि हुंद छुख चाई स्वामी ! ॥२२॥

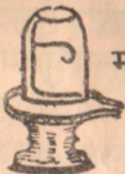
अपूर्वं लावण्यं विवसनतनोस्ते विमृशतां
मुनीनां दाराणां समजनि स कोपव्यतिकरः
यत्तोभग्ने गुह्ये सकृदपि सपर्या विदधतां
ध्रुवं मोक्षो श्लीलं किमङपि पुरुषार्थ प्रसविते ॥

अर्थः- ॥२३॥

मन हरवुन स्वरूप डीशिथ गयि ऋषि वायव चेष्टा
करनि लगिग तिम पूज़ लिंगस्ई अद गयख पूर् कामन
सुई शिव लिँग युस पूज़ान स्यठ गछान तस कामन
सूत्य गौरी यिता थरु स्योन तनु मन छुसय अर्पण
शिव शँकरु छु जटाधर् हरषेश्वर भगवन ॥

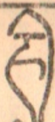
مینہ ہروُن سوٗروپ ڈیشِتھ گیہ رِشی بایَن چیشٹا
کرنہِ لگِیہ تِم پوٗز لِنگہ سیُٔ ادہ گییکھ پوٗر کامن
سُوی شیوہ لِنگ یُس پوٗزان سیٹھ گژھان تس کامن
ستیٖ گوٗری ییتہ گھرہ سیوُن تنہ من چھُسے ارپن
شیوہ شنکرہ چھی جٹادھرہ ہرشیشورہ بھگوان

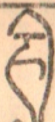
मनह्रवनि सॄ लूभवनिं शिव शँकर ! चोन अॅड्फो्ल गाश ह्यू अमृतमयी स्वरूप वुह्यिथ गयि ऋषिभायि ति च़्य प्यठ मूह्यित। चञ्नि स्मरण करनु खअत्रु कअर तिमव चअनिस लिंगस पूज़ा, येमि पत्तु च़ु प्रकट गोख त्तु दय्तुतथख वरदान ज़ि चानि लिंगअ्च पूज़ा करनु सूत्य गछि प्रथ मनोकामना पूर्। ॥२३॥

पार्वती हृदि राठि! जगतअम्बा माछि यथ भ्रमस मँज़ ज़ि सु छि चअनिस वामभागस मँज़ बिहिथ तु चु मा छुख तमि संदिस सौंदर्यस प्यठ मुग्ध गोमुत। मगर हो दयि! चु छुख परिपूर्ण सु ज्ञानुक प्रचण्ड युस विषय वासनायि हृंदय्व ज़लझिर जालव निशि न्यबर छु।

चु छुख तमि अविनाशी ताकतुक आगुर, यमि सूत्य च्य पानु कामदीव कोरथन अकी नज़रि सूत्य भस्म तु च्य क्याह भ्रमरी कोँह यछा। तिक्याज़ि प्रथ कोँह यछा छि चअनी दास। ॥२४॥

पार्वती हँदि टाठि! ज़गतअम्बा माद्दि यथ भ्रमस मँज़ ज़ि स्
छि चअनिस वामभागस मँज़ बिहिथ त,
च़ु मा छुख तमि संदिस सौंदर्यस प्यठ मुग्ध गोमुत। मगर द्रो दयि! च़ु छुख परिपूर्ण सु ज्ञानुक प्रचण्ड थुस विषय वासनायि हँदुय्व ज़लञ्जिर ज़ालव निशि न्यबर छु।

च़ु छुख तमि अविनाशी ताकतुक आगुर, यमि सूत्य च़्य पानु कामदीव को्रथन अकी नज़रि सूत्य भस्म त, च़्य क्याह्य भ्रमरी काँह् यछा। तिक्याज़ि प्रथ काँह् यछा छि चअनी दास। ॥२४॥

श्मशानष्वाक्रीडा स्मरहर पिशाचाः सहचरा-
श्चिताभस्मालेपः स्रगपि नृकरोटीपरिकरः ।
अमङ्गल्यं शीलं तव भवतु नामैवमखिलं
तथापि स्मर्तॄणां वरद परमं मङ्गलमसि ॥

अर्थः- ॥२५॥

चानि गिंदनञ्च जाय श्मशान भूत प्रीत संग छ्य आसन
मुशकु बदलै भस्मा मलान कलु मालु नअलि त्रावान
चानि यि क्रीडा ही अभूर छ्य भक्तन सदा मंगल दिवन
सूत्य गौरी यिता घरु म्योन तनु मन छुसय अर्पण
शिव शंकरु हो जटाधरु हरेश्वर भगवान ॥

چانہِ گِندنچ جائے شمشان بھوت پریت سنگ چھئی آسن
مُشکہ بدلے بھسماہ ملان کلہ مالہٕ نالہٕ تراوان
چانی یہ کریڑا ہی ابھور چھے بھکتن سدا منگل دِوان
ستھ گوری یِتہ گھرہ میون تنہ من چھسے ارپن
شیوہ شنکرہ ہی جٹا دھرہ ہریشورہ بھگوان

मँगलदायक शिवनाथ ! योद्वय च्य ज़ोव सानि पनि मन , स, लभि ज़ि च् दुख पनानि वर्दन् तु पनन्यव क्रीडायव सूत्य क्रूठ पज़र फिकरि तारान। चानि गिंदनअ्च जाय छि श्मशान तु चॅन्य सँगी सअ्थी छि भूत प्रीत। च् दुख मुशकु बदलु तनि भस्म मलान ताकि जगत लभि वोन्त यमि मायावी सँसारुक, युस अखरस भस्म गछ़ि। हे ठ्यि ! कलुखोफरि छि चॅन्य माल, युस भासनावान छि ज़ि प्रथ ज़ीवस छु अखुर च्यई मँज़ लय सपदुन।

योद्वय चानि मिम् खेल् छि अकिस स्यदिस बोधिस इंसानस खोचुनावान, तोति छि चॅन्य यिम्य रँग मँगल करान तु कल्याणकअरी सिद्ध सपदान। ॥२५॥

मनः प्रत्यक्चित्ते सविधमवधायात्तमरुतः
प्रहृष्यद्रोमाणः प्रमदसलिलोत्सङ्गितदृशः।
यदालोक्याह्लादं ह्रद इव निमज्ज्यामृतमये
दधत्यन्तस्तत्वं किमपि यमिनस्तत्किल भवान् ॥२६॥

अर्थ :-

ज़ागि निश व्यन च़्यथ रूपी, मनतु प्राण सोस रुम रुम
अशि टारय्व हृदयस मँज़ आनन्दमय हन हन
नअः च़्य रूपाः नः च़्य काँह सँग बेरँग तिम च़्य फ़ूज़न
सत्य गौरी यिता घरु स्योन तनु मन छुसय अर्पण
शिव शँकरु ही जटाधरु हरषेश्वर भगवन ॥

زگہٕ نِش بِن ژٕ بِتھ ژوپی من تہٕ پران سوس رم رم
اشہِ ٹارلوٗ ہردیس منز آنند مے ہن ہن
نہ ژٕ بِتہٕ ژوپاہ نہ ژٕ بتہٕ کانہہ رنگ بے رنگ ہمہٕ ژٕ بتہٕ لوٗزن
ستھ گوری یتہٕ گھرہ میون تنہٕ من چھسے ارپن
شیوہ شنکرہ ہی جٹادھرہ ہرشیشورہ بھگون

हे अमृतस्वरूप अमरीश्वर ! च़् छुख सु प्रज़लवुन गाश यमिच वखनय करनु विज़ि छि बड़्यड बड़्यड यूगीश्वर ति कड़्यल ज़्यनु गछान। येलि चानि ध्यानु त्यु द्यायि स्वत्य छि तिमन केवल चानि कुनि अँछि ज़ान सपदान, तिमन छु आनन्दमय सोरुई वजूद सपदान। तिमु छि दृद येस्त आनन्दु स्वत्य भरनु यिवान तु छि पननिस आनन्द अशिस मंज़ ग्वतु ग्वत करिथ चानि ध्यानुक अमृत रोज़ान च्येमेशि च्यवान। तथ ध्यानस मँज़ नः छय जटि गंगा, नः छुई ह्यटि वासुक, व्यलकि छुख यिमव गहनव तु ग्वनव रोस्तुई, सारिवुई ख्वतु बोड क्याहताम युस च़ु केवल ज्ञानियन तु यूगियन योत छुख बासान। ॥२६॥

त्वमर्कस्त्वं सोमस्त्वमसि पवनस्त्वं हुतवह-
स्त्वमापस्त्वं व्योम त्वमु धरणिरात्मा त्वमिति च
परिच्छिन्नामेवं त्वयि परिणता बिभ्रतु गिरं
न विद्मस्तत्तत्त्वं वयमिह तु यत्त्वं न भवसि॥
॥२६॥

अर्थः→

शायि शायि छुख चु व्यापक, चई चँद्रम तु आकाश
चई सूर्य तय चई वायु, जल पृथ्वी तेजमान
छनु काँह, शय च्य निश ब्यन, यथ नु चोन रूपवासन
सत्य गौरी यिता घरु स्थान तनु मन छुसय अर्पण
शिव शंकरु ही जयाधरु हरेषश्वरु भगवन॥

شایہ شایہ چھکھ ژہ ویاپک، ژٕی ژنٛدرم تہٕ آکاش
ژٕی سوٗریہ تے ژٕی وایوٗ جل پرتھوی تیجمان
چھہ نہٕ کانٛہہ شیے ژٕ بیٚہ نِش بیٚن یتھ نہٕ چون رٗوپ باس
ستھ گوری ییتہٕ گھرہ میون تنہٕ من چھُسے ارپن
شیوہٕ شنکرہٕ ہی جیٹادھرہ ہرشیشورہ بھگوٗن

(भजन)

ब्रशवस खसिथ सु शँकर यियि ना सु अज़ यपअरी।
लागुहस बु शेरि मावञिक पम्पोश चअ्रि चअरी ॥

लछु नोव सु शान बोड़ दय कोफूर रंग दयावान,
डेकि शायि यस छु चँद्रम जटि मँज़ गँगा सु त्रावान।
बागम्बरा सु वलिथई यियि ना सु अज़ यपअरी॥०

भस्मा मलिथ यस अँगनई पूर्ण छु नूर बोरतई,
खडु कञ्रि तु तुरकि कल्मई नागेंद्र हार दअरिथ।
अथवास करिथ सु गौरी यियि ना सु अज़ यपअरी॥०

बम बम शब्द युस बोलान डाबअ्र त्रिशूल वायान,
भैरव विताल सअरी यस पतु छि रास खेलान।
नुन्दुबोन कल्याणकअरी यियि ना सु अज़ यपअरी॥०

त्रयीं तिस्रो वृत्तीस्त्रिभुवनमथो त्रीनपि सुरा-
नकाराद्यैर्वर्णैस्त्रिभिरभिदधत्तीर्णविकृति।
तुरीयं ते धाम ध्वनिभिरनुरुन्धानमणुभिः
समस्त व्यस्तं त्वां शरणद गृणात्योमिति पदम् ॥
॥२५॥

अर्थ:→

त्रनवय गुण छी च़्य दॊरिसमॊत्त त्रयई रूप छुख च़ पूर्ण
च़ई छुख अकार, च़ई छुख वकार, च़ई मकार शिव च़रितन
ओंकार शोद्ध तुर्या स्वरूप जीव क्योन क्योन च़्य पूज़न
सूत्य गौरी यिता घरु म्योन तनु मन छुसय अर्पण
शिव शँकर ही जटाधरु हरषेश्वर भगवन ॥

ترٛنہٕ وسے گوٗن چھی ژٔ بیٚہ دأری ہتھ ترٛیہٕ روٗپ چھکھ ژٕہ پوٗرن
ژٕی چھکھ اکار، ژٕی چھکھ وکار، ژٕی مکار شِوہ زرِتھ
اومکارٕ شوٗدھ تُریا سروٗپ زٕلو بیوٗن بیوٗن ژٔ بیٚہ پوٗزن
ہیتھ گوٗری ییتہٕ گھرہٕ میوٗن تنہٕ من پھسے ارپن
شِوہ شنکرٕہ ہی جٹادھرہٕ ہرشیشورہٕ بھگوٗن

सर्वेश्वर महादीव! पनन्यव पनन्यव मूर्ख बोज़व किनि छु प्रथ कॉंह् थि कूशिशकरान ज़ि सु ति ज़ानिहे ज़ि ॐअखॐर छु क्युथ छुख। बॊड बॊड ज्ञानी छि लभान ज़ि सतोगुण, रजोगुण तु तमोगुण - यिम त्रनवय गुण छुख छु पानय। छु छुख त्रनवय दीवता, ब्रह्मा, विष्णु तु महेशुन म्युल। चई छुख ॐ शब्दस पूर्णता दिन बोल अमिकि त्रय अक्षर - अकार, वकार तु मकार। अथ ॐकारस प्यठ ध्यान धॐरिथ यमि नादुक आभास छु ॐअकिस यूगियस सपदान, छु छुख तॐमी नादुक आधार।

॥२८॥

भवः शर्वो रुद्रः पशुपतिरथोग्रः सहमहा-
स्तथा भीमेशानाविति यदभिधानाष्टकमिदम्
अमुष्मिन्प्रत्येकं प्रविचरति देव श्रुतिरपि
प्रियायास्मै धाम्ने प्रणिहितनमस्योऽस्मि भवते॥
॥२६॥

अर्थः-

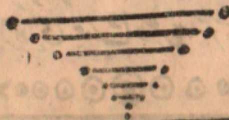
अष्ट नाव चानि क्याह छि शूभान वीद यथ नु सार कुनि लभन
च़ई छुख भवः, च़ई रुद्रा, शर्व, पशुपति तु उग्रा ।
महादेव भीमु ईशान त्युथ्या रूपु रछ वोनि ,
सूत्य गौरी ध्यिता घरु म्योन तनु मन छुसय अपि[n]
शिव शंकर ही जटाधरु सुरेश्वर भगवन॥

اشٹ ناو چانی کیاہ چھ شوبھان وید یتھ نہ سار کنہ لبھن
ژٔ چھکھ بھواہ، ژٔے رُدرا، شروہ پشوپتی تہٕ اُگرا
مہادیوہ بھیم ایشانہٕ تئربا رُوپہٕ رچھ وونی
ستہٕ گوری ییتہٕ گھرہ میون تنہٕ من چھسے اربن
شیوہ شنکرہ ہی جٹا دھرہ سُریشورہ بھگون

लक्ष्मीनाथ ! चअ़ॊन ॳठ नाव छि प्रज़लवॊन तु ॳमाभिमान यिम नाव छि भवः, रुद्रः, शॆव, पशुपति, उग्रा, महादेव, भीम तु ईशान । हे परमेश्वर, चानि अकि अकि नावॖच छि तोच़ महिमा ज़ि वीद ह्यकन नु पूर व्यछनय कॖरिथ अकि नावॖच ति करिथ । येलि चोन नाव छु हदु रोस्तुई महिमायि वोल तु चु क्याह आलख पानु । हे भगवान रछ़ दिलु म्य ति वास ॳसि बजरुक ।

हे भगवान् । चॆअनिस तुर्यी स्वरूपस गछि वोश्रि ॳसि शरण तु छिई न्यच़्य नमस्कार करान । ॥२६॥

वपुष्प्रादुर्भावादनुमितमिदं जन्मनि पुरा ,
पुरारे नैवाहं क्वचिदपि भवन्तं प्रणतवान् ।
नमन्मुक्तः सम्प्रत्यतनुरहमग्रेऽप्यनतिमान्
महेश क्षन्तव्यं तदिदं अपराधद्वयमपि ॥

अर्थः-- ॥३०॥

ज़न्मु ज़न्मन ही महादेव ज़ाँह कांसमय न पूज़ चानि
छुम शरीर वोन्नि म्यकल्यामुत आवसिथ प्योसय परण
बुथि कति नमु वोन्नि शरीरु रोस्त कर क्षमा दोन पापन
सत्य गौरी पिता घरु म्योन तनु मन छुसय अर्पण
शिव शंकरु ही जटाधरु हरेश्वर भगवन ॥

زنٕمہ زنٕمن ہی مہادیو، زانٛہہ کرٕسے نہٕ پوٗز چانی
چھُم شریر ووٚنی موکلیومُت آوسِتھ پیوسے پرن
بُتھِ کتِہ نمہٕ ووٚنی شریرہ روٚس کر کھما دوٚن پاپن
ستی گوٗری پِتا گھرہ میون تنہٕ من چھُسے ارپن
شیوہ شنکرہ ہی جٹادھرہ ہریشورہ بھگون

क्षमाकारक! अज़ छुम पूर फि-
करि तरान ज़ि म्य छ्यआति नु
पाप, यमि ख्यत्र बु च्य गुलि
गँडिथ छुसय क्षमा मँगान। ग्वडन्युक पाप छुम
यी ज़ि अज़ ताम ज़न्मु ज़न्मन कअरअम
नु ज़ाँह चअनि पूज़ा तु दोयुम पाप छुम
यी ज़ि ब्रोंह कुन करु द्या चअनि पूज़ा मगर
वोनि आस्यम नु शरीर ति तु किथु लागय
चान्यन चरणन बु भावअिक पोश। वोनि
प्यमु द्या परन चान्यन पादि कमलन,
मगर म्य छु वोनि शरीर आवस्योमुत
तु बु छुस नु च्य कुन नसिथ ति ह्यकान
ही दयि, म्यानि यथ छ्वनिमचि कायायि
कुन वुछ। म्य छु पानिकि पअठ धारि
खून वसान तु काँह अँग छुम नु ओर
म्यानि बेबसी तु मजबूरी कुन वुछिथ, ही
दयि कर तु म्य च़ क्षमा। ॥२०॥

नमो नेदिष्ठाय प्रियदव दविष्ठाय च नमो
नमः क्षोदिष्ठाय स्मरहर महिष्ठाय च नमः।
नमो वर्षिष्ठाय त्रिनयन यविष्ठाय च नमो
नमः सर्वस्मै ते तदिदमितिसर्वाय च नमः॥

अर्थः— ॥३१॥

शिव चअनिस निशि आसनस तथ स्वरूपस छुस शरण
छ्य च़म प्रय जँगलन रूँज़ अथ वजरस च़्यई परण
कामदीवनिस भस्म करनस, तथ स्वरूपस च़्यई नमन
मोट् तय लोकुट रूप दअरिथ, छे त्रिअम्बक छुस च़्य फ़ूज़न
छुस स्व नाश रोस्त अविनाशी तथ तुर्या रूपस च़्यई परण
—सत्य०

شیوہ چانِ نِشہ آسنس تتھ سروپس چھس شرن
چھے ژھینہ پرے جنگلن رنز، اتھ وجرس ژیلۍ پرن
کامدیونِس بسم کرنس، تتھ سروپس ژیئ نمن
موٹ تے لوکٹ روپ دارِتھ، ہی ترامبک چھس زینہ لوزن
چھکھ ژینہ ناشہ روست اوناشی تتھ تریا روپس ژیئ پرن
ستھ گوری—!!

विश्वव्यापी पूर्ण भगवान्! च्य
यिम् यिम रूप बु ह्यकु डीशिथ
तथ छुसय बु प्रणाम करान। च्
छुख म्य सारिवुई ख्वतु नज़दीक क्याज़ि कि
म्यानि दिलचि दुबराथि मँज़ छुख च़ई, अथ सास
ति छुसय नमस्कार करान। च़ु छुहम जँगलन
मँज़ फेरान आसान तु म्यानि बोज़तु वअनी
छुख नु वनि यिवान, तथ रूपस ति छुसय
नमस्कार करान। हे भगवानु, यमि स्वरूपु
सृत्य च़्य कामदेव भस्म कोरिथन, तथ पायि बअरतिस
रूपस ति छुसय नमस्कार करान। हे भगवानु च़ु छुख
लक्फटि ख्वतु लक्फुट ति क्याज़ि च़ु छुख प्रथ शायि हुँद
बीज़, तु च़ु छुख बडि ख्वतबोड ति। यिमन दोशवनी रूपन
छुसय नमस्कार करान। हे सानि सतचित स्वरूपु!
च़ु छुख सनातन, ति क्याज़ि च़ु ओसुख यमि ब्रह्माण्डकि
पअदु सपदन ब्रोंह ति अमि प्रज़लवनि प्रकाशु सृत्य
गाह मारान। हे नाशिरोस्त ईश्वर, चअनिस प्रथ रूपस
छुस बु नमस्कार करान।॥३१॥

बह्लरजसे विश्वोपत्तौ भवाय नमो नमः
प्रबलतमसे तत्संहारे हराय नमो नमः ।
जनसुखकृते सत्वोद्रिक्तौ मृडाय नमो नमः
प्रमहसिपदे निस्त्रैगुण्ये शिवाय नमो नमः ॥
॥३२॥

अर्थः—

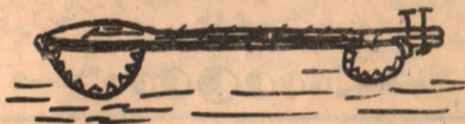
च़ई सत्तोगुण , च़ई रजोगुण च़ई तमोगुण साकार
त्रियगुण् छुख च़ई गुणातीत, प्रथ गुणस ई नमस्कार
कर रक्षा वोन्नि, आसय शणि, कल्याण रूपस छुई नमस्कार
सत्य गौरी पिता घरु म्योन तनु मन छुसय अर्पण
शिव शंकर हे जटाधरु हरेषिश्वरु भगवन ॥

ژِی سُتوگُنُ ، ژِی رَجوگُنُ ، ژِی تَموگُنُ ساکار
ترٕیہِ گوٗنہٕ چھکھُ ژٕہ گُناتیت پرٛتھ گونَس ئی نمسکار
کر رکھشا ووٚنی آسے شرن کلیان رۄپس چھُوی نمسکار
ستِہ گوٗری پِتہٕ گھرٕ میون تنہٕ من چھسے ارپن
شیوٕ شنکرٕ ہے جٹادھرٕ ہرشیشورٕ بھگوان

हे ज़गतस रछ्या करन वालि भगवन ! च़ई छुख ब्रह्मा रूपस मँज़ सत्गुण ऽअसिथ ज़गत वोपदावान, च़ई छुख विष्णु रूपस मँज़ रजूगुण ऽअसिथ ज़गत पालान तु च़ई छुख रुद्र रूपस मंज़ तमुगुण ऽअसिथ अम्युक सँहार करान।

हे कल्याण कऽरी, च़ई छुख यिमन त्रनुवनी गुणन निश ब्यन रूज़िथ आनन्दमय सोरुई ज़गत बनावान । हे भगवानु चान्यन यिमन सारिनई गुणन छुस बु लोलु बोरुत नमस्कार करान। ॥३२॥

कृशपरिणति चेतः क्लेशवश्यं क्व चेदं
क्व च तव गुणसीमोल्लङ्घिनी शश्वदृद्धिः ।
इति चकितममन्दीकृत्य मां भक्तिराधा-
द्वरद चरणयोस्ते वाक्यपुष्पोपहारम् ॥

अर्थः- ॥३२॥

अन्तःकर्णि म्यानि ह्यी दयि, दोख तु व्यअज़ सोस बासन
छुस बु खोज़ान क्षणु क्षणु छुम भ्रम तु मुह व्यसरावान
कअर म्य स्मरण चानि नावअच, खूज़ि खूज़ि वोत्रि बु
सृत्य गौरी यिता घरु म्योन, तनु मन छुसय अर्पण
शिव शंकर ह्यी जटाधर द्वरेषश्वर भगवन ॥

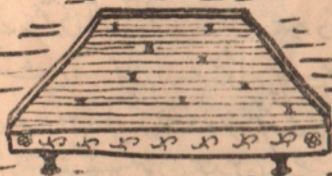
انتہ کرن میانٔی ہی دیہ ، دوکھ تہ ویاز سوس باسن
چھس بہ کھوژان کھِنہ کھِنہ چھم برم تہ موہ وِسراوان
کرمیٚہ سمرن چانہِ ناوِچ کھوژی کھوژی ووتی یہ وِنہ ون
ستی گوری ییتہ گھرہ میون تنہ من چھسے ارپن
شیوہ شنکرہ ہی جٹادھرہ ہرشیشورہ بھگون

अआरित्यन छँदि नाथु ! म्योन मन छु दो़खव तु व्यअऩ़जव वो़लुमुत । म्यान्यव यछ़ायव तु म्यअ़िन अज्ञानन छु म्य दो़खन हुन्द नाल वो़लमुत मगर अम्युक ज़्वन छुम ज़ि चोनबजर कासि म्य ज़न्मन हुंद दो़ख तु भय ।

श्री भगवान् पननि भाव किनि छुसचअ़िन त्वत्त ग्यवान तु च़ु कास म्य मरु मरु यिम्मन जन्मन हुँद । ॥३२॥

असितगिरिसमं स्यात्कज्जलं सिन्धुपात्रे
सुरतरुवरशाखा लेखनी पत्रमुर्वी ।
लिखति यदि गृहीत्वा शारदा सर्वकालं
तदपि तव गुणानामीश पारं न याति ॥
॥३४॥

अर्थः-

योदवय पृथ्वी आसि कागज़, समँदर बनि दवात
कल्पवृक्ष आसि कलमु बदलै, न्यूल पर्वत मीलज़न
सरस्वती योद रोज़ि लेखान तोति हुरनय चऊनि गुण
सूत्य गौरी यिता घरु म्योन तनु मन छुसय अर्पण
शिव शंकरु ही जटाधरु हृषेश्वर भगवन।

یودوے پرتھوی آسہ کاغذ، سمندر بنہٕ دوات
کلپہ ورکھش آسہ قلمہ بدلے نیوٗلے پروت میل زن
سرسوتی یود روزِ لیکھان تو تہٕ ہرنے چانی گون
ستی گوری یتہٕ گھرہ میون تنہٕ من چھسے ارپن
شیوہ شنکرہ ہی جٹادھرہ ہرشیشورہ بھگون

गुणातीत निर्गुण ! यौद्‌वय पृथ्वी रोज़ि कागज़ु बदलु, न्यूल पहाड रोज़ि मीलि बदलु, समन्दर रोज़ि दवाति बदलु तु विद्यायि हुँज़ भगवती माता सरस्वती रोज़ि पानु कल्पवृक्ष सूल्य लेखान तोति हुञ्ज़न चञ्जिन गुण ति-स्याज़ि यि सोरुई गछि कम, अमि सारि-चई वखनय करान ।।।३४।।

अहरहरनवद्यं धूर्जटेः स्तोत्रमेत-
त्पठति परमभक्त्या शुद्धचित्तः पुमान्यः
स भवति शिवलोके रुद्रतुल्यस्तथाऽत्र
प्रचुरतरधनायुः पुत्रवान्कीर्तिमाश्च ॥

अर्थः— ॥३५॥

प्रथ दोह युस पज़ि भावु किनि, परिलोल्यु सान यि त्सता
शिबमय बनि आयुष्मान, पुत्रवान बेयि धनवान ।
वैभव तस प्रथ सातन, मान तेज़ बेयि अन्न धन
सत्य गौरी यिता घरु म्योन तनु मन छुसय अर्पण
शिव शंकर हो जयधरु हरषेश्वर भगवन ॥

پرتھ دوہ یُس پرِ بھاوہ کنِہ پرِہ لولہِ سان یہِ توسۂ
شِبوہ سے بنہِ آیُوشمان، پُترِوان بیہِ دھنوان
ویبھو تس پرتھ سائن مان تیز بیہِ اَن دھن
سَتر گوری یِتہ گھرہ میون تنہ مَن پھُشے اَرپن
شِیوہ شنکرہ ہی جٹادھرہ ہرِیشورہ بھگون

महिमनस्त्रोत्रचि महि-
माथि मुतलिक घु
वनन् यिवान ज़ि
युस ति काँह परि
थि त्वता पज़ि लोल
तु भाव सान, तमिस
मेलि यथ संसारस मँज़ हर काँह संसा-
रिक एश्वर्य तु परिलूकस मँज़ बनि
सु शिवमय तु गछि कडिस आगरिस
शिवस मँज़ लय । ॥३५॥

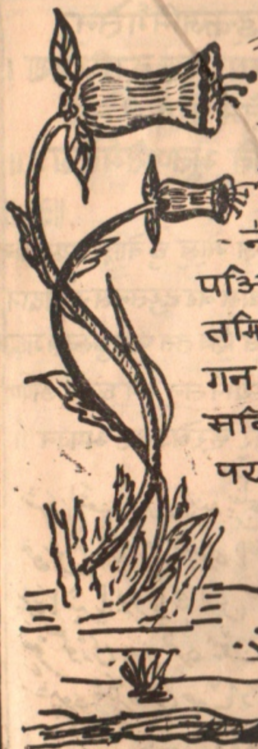
दीक्षा दानं तपस्तीर्थं
स्नानं योगादिका क्रिया ।
महिम्नस्तवपाठस्य कलां
नार्हन्ति षोडशीम् ॥

अर्थ :- ॥३६॥

तीर्थ श्रान बेयि धर्म करि करि तन मन युस नावन
तप ज़प तय हूम करवनि रछि रछि फल प्रावन
युस महिम्नापार न्यथ परि अष्टगण फल छु प्रावन
सत्य गौरी पिता घरु म्योन तनु मन छुसय अर्पण
शिव शंकर ही जटाधरु सुरेश्वर भगवन ॥

تیرتھ شران بیہہ دھرم کرٔی کرٔی تن من لیٚس ناون
تپ زپ تے ہوٗم کرہ وٗنی رٔتی رٔتی پھل پراون
لیٚس ہیمناپار نیتھ پیرہ اشٹ گن پھل چھ پراون
ستی گوٗری پِتہ گھرہ میوٗن تنہ من چھسے ارپن
شیوہ شنکرہ ہی جٹادھرہ سُرشیشورہ بھگون

युस फल काँह
तीर्थव दानव
यात्रायव यज्ञ-
-न्यव तु वीद
पॊरि पॊरि प्रावि
तमि ख्वतु ऊअठु-
गन फल छु केवल
महिम्नास्तोत्रम्
परनु सूत्य मेलान।
॥३६॥

श्रीपुष्पदन्तमुखपङ्कजनिर्गतेन
स्तोत्रेण किल्बिषहरेण हरप्रियेण ।
कण्ठस्थितेन पठितेन समाहितेन
सुप्रीणितो भवति भूतपतिर्महेशः ॥

अर्थः- ॥३७॥

श्री पुष्पदन्त पनिनि पँकज़ मोख़ छु वोज़ि व्यसनान
खोश आयि सु शिवनाथस वर दिन्तनस सनिदान
परिकाँह या बोज़ि काँह युस शिव तस प्यठ छु स्वश गछ़ान
सत्य गौरी यिता घरु म्योन तनु मन छुसय अर्पण
शिव शंकर हो जटाधर हरषेश्वर भगवन ॥

شری پُشپ دنت پننہِ پنکج مۄکھہ چھُ وونی وبھان
خوش آیہِ سہ شیوہ ناتھس ور دیمتس ستنہِ دان
پرہ کانہہ یا بوزِ کانہہ یُس شیوِس پیٹھ چھُ خوش گژھان
ستہ گوری یتہ گھرہ میون تنہٕ من چھسے ارپن
شیوہ شنکرہ ہی جٹادھرہ ہرشیشورہ بھگون

युदबय कांह याद करि या परि या घरस मंज़ थवि यि शिव त्वता, युस ज़नु श्री पुष्पदन्तनी सँदि पँकज मुखु मंज़ छि नडि लोलु सान द्रामञ्च तु युस भगवान शिवस छि बडु टअठ, तमिस प्यठ छु भगवान बडु प्रसन्न गछ़ान। ॥३७॥

इत्येषा वाङ्मयी पूजा श्रीमच्छंकरपादयोः
अर्पिता तेन मे देवः प्रीयतां च सदाशिवः ॥

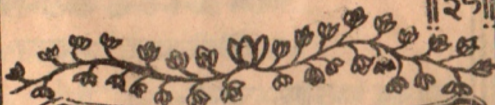
अर्थः— ॥३५॥

छुस बु शिवु बनि भावनायि अख वर च्य सोन्मुख मँगान
कऽर म्य लता पऽर म्य लीला पादु जोरि पूज़ा करान
रोज़ सँतुष्ट ही रक्षपालु श्रम करतम म्य इंद्रियन
सत्य गौरि यिता घरु म्योन तनु मन छुसय अर्पण
शिव शँकरु ही जटाधरु हरेश्वर भगवन
पूज़ि लागय च़ऽज़्र च़ऽरी भाव पम्पोश़ चरणन ॥

چھُس بہٕ شِیوہٕ بنِہ بھاونایہِ اکھ وَر ژٕ یہٕ سنمکھ منگان
کٔر میٛہ لتا پٔر میٛہ لیٖلا پادٕہ جورِ پوٗزاہ کران
روز سنتُشٹ ہی رکھپالہٕ شرم کرتم میٛہ اِندرِین
ستھ گورٕی ییتہٕ گھرہ میون تنہٕ من چھُسے ارپن
شیوہٕ شنکرہ ہی جٹادھرہ ہرٕ شیشورہ بھگون
پوٗزِ لاگے ژٲری ژٲری بھاوٕ پمپوش ژرٕن

अन्थरोस्त वजरु ! वडि
लोलु सान कऽरमय म्य
च्य पननि पूजायि मँज़,
पननि वअणी रूपु यिमु मुशकुदार पोश
अर्पण । ही म्यानि सदाशिवु ! म्य प्यठ
सन्तुष्ट रूज़िथ शेमरावतु च़ु म्यानि
इँद्रियि ताकि बु ति गछ़ह अथ कअबिल
ज़ि चअन्न त्वत परान परान लभुह चअन्न
अख लूँट युस म्य कल्याणकअरी बनिहे।
॥३५॥

इति समाप्तम

ॐ ॐ

कुनि सनि मँज़ फुज़ शु ईश्वर,
कि नु कांह् ज़ाय छ़ निश व्यन।
छ़ी अविनाशि च़ृत आकाशु,
क्याहि शुहिबाशि बोज़तम।
थावतम पाठ मँज़ ज़िगरस,
शिव भाव गछ़िनराबतम।
सूत्थ गौरी यिता घरु म्योन,
तनु मन छुसय अर्पण।
पूज़ि लागुहय चढ़ि चअरी,
भाव पम्पोश छ़रणन।
शिव शँकर ही ज़टाधरु,
हरेश्वर भगवन॥
ब्रह्मा सपु ब्रह्माण्ड छुख,
पानस निश च़ु वोपदान।
सथ सअरिसई विश्णु सपु छुख,
स्वख तु आनन्द बखशान।

ही प्रलयँकर रूवाय करुवुन,
चुई जगि छुख हून हून।
सूत्य गौरी यिता घरु म्योन,
तनु मन छुसय अर्पण।
पूज़ि लागुस्य चुकिर चअरी,
भाव पम्पोश चरणन।
शिव शँकरु ही जटाधरु,
हरषेश्वर भगवन ॥
दिह दअरिथ कठिन पअथअर,
हुअविमय म्य ज़न्मु ज़न्मन।
ही शँकर युद रूवश गोख,
त्यलि हावतम म्य दर्शन।
पअथअर म्यअनि रूवश नय छी,
त्यलि दितम ज़न्मु निश छ्यन।
सूत्य गौरी यिता घरु म्योन तनु मन छुसय अर्पण
पूज़ि लागु ह्य चकिर चअरी भाव पम्पोश चरणन।
शिव शँकरु ही जटाधरु हरषेश्वर भगवन ॥

(भजन)

ब्रशवस खसिथ सु शंकर यियि ना सु अज़ यपअरी।
लागुहस बु शेरि भावञ्जि पम्पोश चअ़र चअ़री ॥

लछु नोव सु शान बोड़ दय कोफूर रंग दयावान,
डेकि शायि यस छु चँद्रम जटि मँज़ गँगा सु त्रावान।
बागम्बरा सु वलिथई यियि ना सु अज़ यपअरी ॥०

भस्मा मलिथ यस अँगनई पूर्ण छु नूर बोरतई,
ग्वडु कअ़र तु तुरकि कलमई नागेँद्र हार दअ़रिथ।
अथवास करिथ सु गौरी यियि ना सु अज़ यपअरी ॥०

बम बम शब्द युस बोलान डाबअ़र त्रिशूल वायान,
भैरव विताल सअ़री यस पत छि रास खेलान।
नुन्दुबोन कल्याणकअरी यियि ना सु अज़ यपअरी ॥०

सुई अघूर नीलकण्ठ युस कासुवुन छु दुख तु दअदी,
आसुवुन पापुछ्अरी बासुवुन छु युस चोपअरी।
कासिना स्य बेकरअरी यियि ना सु अज़ यपअरी॥

लूसुस बु प्रअरि प्रअरी त्राविना मलालु सअरी,
करहुस बु वीलज़अरी वन्दहुस बु दअठि सअरी।
पाठन लगुहस बु पअरी यियि ना सु अज़ यपअरी॥

कैलास युस छु आसन रछ़ुवुन युस छु दासन,
चावान सु मस खुमारुक छ्यावान छु पोश भावुक।
"पोशि मोल" छु यस पुज़अरी यियि ना सु अज़ यपअरी
लागुहस बु शेरि भावञ्कि पम्पोश चञ्रि चअरी॥

पेशाकश

वारियाह कालु प्यठ ओस म्य भाव ज़ि नु, करु बु शिवमहिम्नास्तोत्र पारिथ अथ्युक मअने पानस मंज़ फिकरि तरनअच कूशिश। केन्ह देह क्रोहँ लअज म्य अथ भावस बुतिच़ ज़ि माज्रि कशीरि हुन्द सन्तान आस नु किनि गोछ अथ्युक तरजु़मु कअशरि ज़बअनि मँज़ लेखनु युन। भगवान शंकर युस अकि तरफु कल्याणुक आगुर छु; छु बेयि तरफु बुद्धि हुन्द स्वामी ति। शिवु अनुग्रह किनि आयि म्य पननि टाठि कोरि येमि सुन्द नाव छु पवनलता कौल ति थि प्रेरणा ज़ि थि भाव गोछ जल-जल सम्पूर्ण सपदुन। तमि ओन म्य रामाकृष्ण आश्रम शिवाला मंदि प्यठु अमि केन्ह्रीव पाथि स्तोत्रुक अँग्रीज़ अनुवाद युस स्वामी पवित्रानन्द जियन कोरमुत छु। अमि स्तोत्रुक बज़ार बु शक्दन हुर

सन्यर छु स्यठाह् सोन् तु अथ कअशुर रूप द्युन ओस म्यानि अकलि न्यबर । म्य प्यव स्वर्गीय पँ० ज़ियालाल जी सराफ य्युस ज़न पोखरि बलु ज़गतअम्बा कीर्तन मँडली हुन्द ज़्युठ ओस, तमि सुन्द माने पकुन तु महिम्न-स्त्रोत्र समझनअच कूशिश करअन्य । अमि होर वनु बु यी ज़ि यि कोँछाह् म्य कूशिश कअर अथुक अनुवाद कअशरस मँज़ करनस ओस सिर्फ शिव अनुग्रह तु म्य ओस बासान ज़ि पअर पअर तु सूँचि सूँचि छि म्यअनि अकअल अस्रर्थ व्यखनय करनस मँज़ । बु छुस पवन-लता जी हुन्द स्यठाह् आभारी येमि ज़न पनुन कअमती वक्त सर्फ कोर् यि खअरई वचन माल सोम्बरनस मँज़ तु भगवान दियिन तमिस अस्थुक फल तु म्यअनि आशीर्वाद छि तमिस स्त्य सात् सात् ।

अगर कांह् गल्ती यथ स्त्रोत्रस

तरजुमु करनस मंज़ आसि, तथ छुस बु क्षमा मँगान तिक्याज़ि सुदरस ह्योक नु कँसि बोन्त लभिथ ।

तुहुन्द अख दास

पुष्कर नाथ कौल

"पोशि मोल"

शिव शँकर ही चराचर
हरशीश्वर भगवन्
पूज़ि लागहस चांरि चांरी
भावु पम्पोश चरण
सत्य गौरी पिता घरु म्योन
तनु मनु छुसय अर्पण ॥

شیوہ شنکرہ ہی چراچر ہر شیشور بھگون
پوزِہ لاگے زارئ زاری بھاو پمپوش چرن
ستھ گوری پتا گرہٕ میون، تنہٕ منہٕ چھسے ارپن